

DOCUMENTA 14

Με τους *artists in residence* της documenta 14

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΤΟΡΟΣ CVC

Της Κίκας Κυριακάκου

Με τους καλλιτέχνες της documenta 14 Nevin Aladag, Daniel Knorr και Ibrahim Mahama βρεθήκαμε να συμβιώνουμε στο ίδιο κτίριο τους τελευταίους μήνες στο πλαίσιο της συμμετοχής τους στο artist-in-residence πρόγραμμα του πολιτιστικού οργανισμού Ατορος CVC. Κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στην Αθήνα, αλλά και της συνεργασίας μας ως project manager του οργανισμού, είχα την ευκαιρία να γνωρίσω σε βάθος τη δουλειά τους και να μιλήσουμε διεξοδικά για τις καλλιτεχνικές πρακτικές που ακολουθούν:

«Ένα μουσικό δωμάτιο αποτελούμενο από έπιπλα - μουσικά όργανα» ήταν η απλή αλλά απολύτως ακριβής απάντηση όταν συζητούσαμε με την Nevin για τη δουλειά που ετοιμάζε για την documenta 14 στην Αθήνα. Οι εντυπωσιακές κατασκευές της φιλοξενούνται στο Ωδείο Αθηνών και ζωντανεύουν τακτικά μέσα από μια σειρά πειραματικών και αυτοσχεδιαστικών περφόρμανς που πραγματοποιούνται στον χώρο από μουσικούς. Τα έπιπλα από αθηναϊκό παλιοπωλείο, έχοντας απολέσει τις παραδοσιακές φόρμες και λειτουργίες τους, αναζητούν πλέον το ανθρώπινο σώμα για να συνυπάρξουν ηχητικά, συνθέτοντας παράλληλα το ιδιότυπο μουσικό δωμάτιο - σύμπαν της καλλιτέχνιδας.

Από τη μεριά του, ο Ibrahim Mahama, κατά τη διάρκεια του residency του, θα δουλέψει πάνω στην προετοιμασία μια σειράς από περφόρμανς με πρώτη ύλη σασκιά από κάρβουνο, μεταλλικά απορρίμματα, μουσαμά, μεταλλικές πινακίδες και δέρμα από το εσωτερικό τρένου Henschel. Η δουλειά αυτή λειτουργεί, κατά τον καλλιτέχνη, ως μια μορφή αμφισβήτησης απέναντι στα συστήματα παραγωγής και στην ίδια την ιδέα της κατοχής. Οι επιτελέσεις με τίτλο «Σημείο ελέγχου Προσφυγικά. 1934-2034. 2016-2017», που πραγματοποιήσαν οι περφόρμερς συνεργάτες του καλλιτέχνη, αντανακλούν το πρόσφατο πολιτικό παρελθόν της πλατείας και συγγενεύουν με τα Occupations, τις μεγάλης κλίμακας περιοδικές εγκαταστάσεις που ξεκίνησε ο καλλιτέχνης το 2012.

Ο τρίτος resident της Ατορος CVC, Daniel Knorr, στήνει στο Ωδείο Αθηνών μια επιβλητική εγκατάσταση από άχρηστα αντικείμενα που συνέλεξε από τους δρόμους της Αθήνας. «Ένα βίντεο δείχνει τη διαδικασία περισυλλογής και την τοποθέτησή τους στο Βιβλίο Καλλιτέχνη, το οποίο με την πώλησή του θα τροφοδοτήσει τις μηχανές κενού στον πύργο του Μουσείου Fridericianum, το έργο μου για το Κάσελ», μου εξηγεί. Αυτό το ιδιόμορφο αποτύπωμα της πόλης, κρυμμένο στις σελίδες ενός λευκού βιβλίου, αποτελεί μια μορφή σύγχρονης αρχαιολογίας κατά τον Daniel, ενώ μοιάζει να διαπνέεται από το έντονο κούμφορ και την ειρωνική διάθεση που συχνά χαρακτηρίζουν τόσο τον ίδιο, όσο και το έργο του.

Κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στην Αθήνα, αλλά και της συνεργασίας μας ως project manager του οργανισμού, είχα την ευκαιρία να γνωρίσω σε βάθος τη δουλειά τους και να μιλήσουμε διεξοδικά για τις καλλιτεχνικές πρακτικές που ακολουθούν

Nevin Aladag, Music Room (Athens) (Μουσικό δωμάτιο [Αθήνα]), 2017, εγκατάσταση με έπιπλα, είδη οικιακής χρήσης, έξοχα μπουσικαία οργάνων και περφόρμανς, Ωδείο Αθηνών, documenta 14, © Nevin Aladag/VG Bild-Kunst, Bonn 2017, φωτογραφία: Mathias Völzke

Ibrahim Mahama, Check Point Prosyfika. 1934-2034. 2016-2017, 2017, περφόρμανς με σασκιά από κάρβουνο στην Πλατεία Συντάγματος, Αθήνα, documenta 14, φωτογραφία: Mathias Völzke

Daniel Knorr, Βιβλίο Καλλιτέχνη, 2017, υλοποίηση, άποψη εγκατάστασης, Ωδείο Αθηνών, Αθήνα, documenta 14, © Daniel Knorr/VG Bild-Kunst, Bonn 2017, φωτογραφία: Mathias Völzke

Τα ζαχαρένια γλυπτά της Kara Walker

Kara Walker, Figa, 2014
Sugar on polystyrene, 139.7 x 345.4 x 223.5 cm
Courtesy Kara Walker

Courtesy Kara Walker

Για τη νέα εγκατάσταση της Kara Walker στο Project Space-Σφαγεία θα μεταφερθεί στην Ύδρα η αριστερή «γροθιά της σφίγγας», ενός πελώριου ζαχαρένιου μνημείου που παρουσιάστηκε προ διετίας σε ένα πρώην εργοστάσιο ζάχαρης στο Βροoklyn της Νέας Υόρκης. Όπως και στα περισσότερα έργα της, η γνωστή Αφροαμερικανή αφιχνιδιάζει τον θεατή, προσφέροντας του κάτι χαριτωμένο, γλυκό. Όταν, όμως, έρθει η στιγμή να το επεξεργαστεί νοητικά, έρχεται αντιμέτωπος με την πραγματικότητα - δηλαδή με τον τρόπο παραγωγής της ζάχαρης και την αποξίνωση των εργαζομένων.

Η γροθιά κρύβει πολλές ερμηνείες και, ενώ είναι ένδειξη αγένειας, έχει παράλληλα μαγικές ιδιότητες ως έμβλημα γονιμότητας και προστασίας ενάντια στο κακό μάτι. Όπως μας αναφέρει χαρακτηριστικά η Kara Walker, «η εγκατάσταση με τον τίτλο Figa -το χέρι της γονιμότητας φτιαγμένο από ζάχαρη- καταστρέφει τους δεσμούς με όλα όσα γνωρίζεις και ταξιδεύει μακριά από το σώμα της για να βρει έναν νέο οικοδεσπότη σε μια μακρινή γη».

20 Ιουνίου - 30 Σεπτεμβρίου 2017

Της Δανάης Ζαούση

Μεγαλώνει η οικογένεια Pompidou

Τα σχέδια για την ίδρυση του νέου παραρτήματος του Κέντρου Pompidou του Παρισιού στην ανερχόμενη πολιτιστική περιοχή West Bund της Σαγκάης έχουν προχωρήσει αρκετά, σύμφωνα με πληροφορίες της ομάδας των Νέων της Τέχνης. Το έργο οδηγείται από την κυβέρνηση της Χυηύι και του Ομίλου West Bund Development Group, υπεύθυνου για την κατασκευή και τη διαχείριση της ακίνητης περιουσίας της περιοχής. Έχουν ήδη γίνει επενδύσεις περίπου 3 δισεκατομμυρίων δολαρίων για τη μετατροπή μιας πρώην βιομηχανικής ζώνης σε πολιτιστική διαδρομή μήκους 11 χιλιομέτρων στις όχθες του ποταμού Huangpu.

Ανάμεσα στα πολιτιστικά κτίρια-ορόσημα που πρόκειται να δημιουργηθούν είναι το West Bund Art Museum του Βρετανού αρχιτέκτονα David Chipperfield, το οποίο θα στεγάσει το κινεζικό παράρτημα του Κέντρου Pompidou, φιλοξενώντας, μεταξύ άλλων, σύγχρονα έργα κινεζικής τέχνης. Η ετήσια αμοιβή του Κέντρου Pompidou στο Παρίσι υπολογίζεται σε 1,6 εκατομμύρια δολάρια, ενώ οι ετήσιες δαπάνες λειτουργίας του νέου μουσείου υπολογίζονται σε 7,2 εκατομμύρια δολάρια. Παρόλο, δεν έχει οριστεί ακόμη η ημερομηνία έναρξης της λειτουργίας του.

Της Δανάης Ζαούση